

Maade, at man istedetfor at give een organiserende Hovedlov har taget Sagen noget sikkervis, og ved flere Smaalove efterhaanden ordnet forskjellige Sider af Sagen, saa kan jeg egentlig ikke sige, at jeg beklager dette. Ivertimod troer jeg, at det har ført til, at der i selve Communerne er fremkommet noget større egentlig Medvirking ved de Love, som Tid efter anden ere blevne behandlede og gennemførte. Virkningen har været, at den første Lov, som er bleven givet, i Virkeligheden først har vakt Interesse for Sagen, saaledes at de senere Love, som ere komne frem, ere blevne omfattede med mere Opmærksomhed i selve Communerne; disses Beboere have bestjættiget sig med Sagen, og ere komne til at udtale deres Ønsker og Anskuelser, hvorved Lovene have faaet noget mere Præg af at være Udtryk for selve Communerne's Villie, end en tidlig givent Hovedlov vilde opnaaet. Den Lov, som maa siges nærmest at have givet Stødet dertil, er Loven af 23de Januar 1862, der, som det vil erindres, stuldes det private Initiativ, igjennem et Lovforslag af det ærede daværende Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen), der nu er Medlem af Thinget for en anden Kreds. Ved denne Lov, som undergik endeel Forandringer, men som dog i Hovedsagen blev gennemført i den Mand, der fra Forslagsstillerens Side var tilfattet, blev den ene Side af den communale Administration ordnet. Det var den formelle Side af Communalbestyrelsens Virksomhed, hvorpaa der ved den blev taget fat. Lovens nærmeste Hensigt var at sikke Selvstyrelsen af det borgerlige Element i Communerne en Overvægt ligeoverfor de locale Regjeringsautoriteter, og man udførte Formaalet paa den Maade, at man sammensmelte de to Dele af den locale communale Administration. Borgerrepræsentationen, der udgjør den egentlige borgerlige Side af Communalbestyrelsen, og Magistraten, i hvilken de kongelige Embedsmænd i alt Fald ere det Characteristiske, sammensmelte des til en Enhed, saaledes at den største Deel af de communale Anliggender kom til at henhøre under en Forsamling, der efter et Fleertal, taget over hele Forsamlingen, saaledes at alt-

saa Magistratens Medlemmer ikke gjaalt mere end Borgerrepræsentationens, tog sælles Beslutning. Det er aabenbart, at i Henseende til den numeriske Styrke vandt Borgerrepræsentationen eller det folkelige Element en Fremgang og en Overvægt. En anden Sag er det, hvorledes saa i Virkeligheden det borgerlige Element siden har arbejdet i de forskjellige Communer, og jeg maa tillade mig at udtale den Formening, at, ihvorvel man i de større Communer har opnaaet, at det egentlige borgerlige Princip er kommet til at gjøre sig fylbigere gjældende end tidligere, saa er det paa den anden Side muligt, at i de mindre Communer netop den umiddelbare Berørelse med de kongelige Myndigheder kan have virket, idetmindste for en Tid, saaledes, at disse Sidste i Grunden have faaet en noget større reel Betydning end tidligere. Det vil strax blive indvendt, at dersom dette er Tilfældet, fortjene de borgerlige Elementer i saadanne Communalbestyrelser det ikke bedre, og det skal jeg forsaavidt ogsaa indrømme; jeg taler egentlig netop kun om den factiske Virkning af Loven, og skal meget gjerne indrømme, at det kun vidner om, at det communale Liv der ikke har udviklet sig med saa megen Kraft, som jeg haaber, at det med Tiden vil. I ethvert Tilfælde kan jeg ikke Andet end nu udtale min Tilfredshed med den nævnte Lov. Den har paa de Steder, som ligge indenfor mine Jagtagelser, arbejdet bedre, end jeg havde troet, at den vilde, og jeg finder det ganske naturligt, at man gaaer videre frem paa den i Loven anthede Vel. Det er nu imidlertid ikke Mening med det foreliggende Lovudkast egentlig videre at udvikle den Side af Sagen, der blev ordnet i 1862, ihvorvel der dog maaskee kunde have været Trang dertil. Den Sammensmeltning af Borgerrepræsentation og Magistrat, som den Gang fandt Sted, saaledes at de i den væsentlige Deel af de communale Anliggender arbejdede som en Enhed, blev ikke saa fuldstændig, at de ganske ere gaaede op i hinanden, og dette turde dog være det naturlige Endemaal, man stulde komme til; i alt Fald vilde det være det Rimeligste, om de to Dele, Magistrat og Borgerrepræsentation, saalænge man beholbt dem som to Corporationer,